

Ara Dinlenmesi Süreleri

T.C.

YARGITAY

9. Hukuk Dairesi

Esas No. 2020/2163

Karar No. 2021/3581

Tarihi: 04/02/2021

ÖZET: Ara dinlenmesi 4857 sayılı İş Kanunu'nun 68. maddesinde düzenlenmiştir. Anılan hükümde ara dinlenme süresi, günlük çalışma süresine göre kademeli bir şekilde belirlenmiştir. Buna göre 4 saat veya daha kısa süreli günlük çalışmalarda ara dinlenmesi en az 15 dakika, 4 saatten fazla ve 7,5 saatten az çalışmalar için en az yarım saat ve günlük 7,5 saati aşan çalışmalar bakımından ise en az 1 saat ara dinlenmesi verilmelidir. Uygulamada 7,5 saatlik çalışma süresinin çok fazla aşıldığı günlük çalışma sürelerine de rastlanılmaktadır. 4857 sayılı İş Kanunu'nun 63. maddesi hükmüne göre günlük çalışma süresi 11 saati aşamayacağından, 68. maddenin belirlediği 7,5 saati aşan çalışmalar yönünden en az 1 saatlik ara dinlenmesi süresinin, günlük en çok 11 saate kadar olan çalışmalarla ilgili olduğu kabul edilmelidir. Başka bir anlatımla günde 11 saate kadar olan çalışmalar için ara dinlenmesi en az 1 saat, 11 saati aşan çalışmalarda ise en az 1,5 saat olarak verilmelidir.

DAVA: Taraflar arasında görülen dava sonucunda verilen kararın, temyizen incelenmesi davalı tarafından istenilmekle, temyiz talebinin süresinde olduğu anlaşıldı. Dava dosyası için Tetkik Hakimi tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

Davacı Cevabının Özeti:

Davacı, 2005-31.03.2015 tarihleri arası elektrik teknisyeni olarak davalı şirket nezdinde çalıştığını, çalışma saatlerinin 08.30-18.15 arası olduğunu ancak akşam 19.30'a kadar süregeldiğini, 5 gün çalışıyor gösterilmiş ise de bazen 6 gün hatta bazen hiç izin almadan haftanın yedi günü çalıştığını, 5 gün çalışma kabul edilse bile en az 50 saat çalıştığını, haftanın bir günü tam gün nöbet şeklinde devam ettiğini, davalı işverenin hizmet satın aldığı şirketler ile 4 saat hizmet vereceğine ilişkin anlaşma yapıldığını ve 4 saatte istenilen yere ulaşma şartı verildiğini, saat önemi olmaksızın her an çalışmaya hazır şekilde beklediğini, bayram resmi tatil ücretleri yıllık senelik izin ücreti ve 2015 yılı Mart ayı ücret alacağını ödenmediğini, hak ve alacaklarını alamadığı için iş sözleşmesini haklı nedenle feshettiğini ileri sürerek kıdem tazminatı ile bir kısım işçilik alacaklarının hüküm altına alınmasını talep etmiştir.

Davalı Cevabının Özeti:

Davalı , davacının rotasyon sebebi ile Avrupa yakasında görevlendirildiğini, kabul etmediğini, izinsiz, mazeretsiz devamsızlık yaptığını bu sebeple iş sözleşmesinin haklı nedenle feshedildiğini savunarak davanın reddini istemiştir.

İlk Derece Mahkemesi Kararının Özeti:

Mahkemece, toplanan deliller ve bilirkişi raporu doğrultusunda yazılı gerekçe ile davanın kısmen kabulüne karar vermiştir.

İstinaf Başvurusu:

İlk Derece Mahkemesinin kararına karşı, davalı vekili istinaf başvurusunda bulunmuştur.

Bölge Adliye Mahkemesi Kararının Özeti:

Bölge Adliye Mahkemesince, İlk Derece Mahkemesi kararının usul ve esas yönünden hukuka uygun olduğu gerekçesi ile [6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun](#) madde 353/1-b.1 hükmü gereğince davalı vekilinin istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

Temyiz Başvurusu:

Bölge Adliye Mahkemesinin kararı yasal süresi içinde davalı tarafından temyiz edilmiştir.

Gerekçe:

1-Dosya kapsamının birlikte değerlendirilmesiyle yapılan inceleme sonucunda, uyumsuzluğa uygulanması gereken hukuk kurallarına göre, İlk Derece Mahkemesi kararının aşağıdaki bendin kapsamı dışında kalan yönleri usul ve kanuna uygun görülmüştür.

2-Fazla çalışmanın belirlenmesinde [4857 sayılı İş Kanunu](#)'nun 68. maddesi uyarınca ara dinlenme sürelerinin dikkate alınması gerekir.

Ara dinlenmesi 4857 sayılı İş Kanunu'nun 68. maddesinde düzenlenmiştir. Anılan hükümde ara dinlenme süresi, günlük çalışma süresine göre kademeli bir şekilde belirlenmiştir. Buna göre 4 saat veya daha kısa süreli günlük çalışmalarda ara dinlenmesi en az 15 dakika, 4 saatten fazla ve 7,5 saatten az çalışmalar için en az yarım saat ve günlük 7,5 saati aşan çalışmalar bakımından ise en az 1 saat ara dinlenmesi verilmelidir. Uygulamada 7,5 saatlik çalışma süresinin çok fazla aşıldığı günlük çalışma sürelerine de rastlanılmaktadır. 4857 sayılı İş Kanunu'nun 63. maddesi hükmüne göre günlük çalışma süresi 11 saati aşamayacağından, 68. maddenin belirlediği 7,5 saati aşan çalışmalar yönünden en az 1 saatlik ara dinlenme süresinin, günlük en çok 11 saate kadar olan çalışmalarla ilgili olduğu kabul edilmelidir. Başka bir anlatımla günde 11 saate kadar olan çalışmalar için ara dinlenmesi en az 1 saat, 11 saati aşan çalışmalarda ise en az 1,5 saat olarak verilmelidir.

Somut olayda; hükme esas alınan bilirkişi raporunda elektrik teknisyeni olarak çalışan davacının 08.30-18.15 saatleri arası 9,45 saat çalışmadan 45 dakika ara dinlenme düşülmesi sonucu hafta içi 9 saatten 45 saat çalışma yaptığı, davacı iddiası ile davacı tanıkları ve davalı tanık beyanlarının ortalaması esas alınarak bu çalışmayı aşan hafta içi 6 saat ve hafta sonu 7 saat olmak üzere haftalık 13 saat fazla çalışmasına dair hesaplamanın mahkemece hüküm altına alındığı anlaşılmaktadır. Yargılama sırasında dinlenen tanıkların ara dinlenmeye ilişkin beyanı bulunmadığı gibi davacının da 45 dakika ara dinlenme yapıldığına ilişkin bir iddiası bulunmamaktadır. Hal böyle olunca; ara dinlenme sürelerinin dosya içerisindeki mevcut delillerle ispat edilmediği taktirde günlük çalışma süresine göre belirlenmesi gerekir. Mahkemece, kabul edilen günlük çalışma süresi 9.45 saat olup ara dinlenme süresinin bir saat olarak belirlenmesi gerekirken 45 dakika olarak kabulü hatalı olup bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ: Temyiz olunan İlk Derece Mahkemesi kararının ve bu karara karşı istinaf talebini esastan reddeden Bölge Adliye Mahkemesi kararının, yukarıda yazılı sebepten dolayı BOZULARAK ORTADAN KALDIRILMASINA, dosyanın kararı veren İlk Derece Mahkemesine kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine, peşin alınan temyiz karar harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 04.02.2021 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.